

dinsdag, 21 juli 1885:

Gister morgen is men begonnen het de vouten der oude watermolenbrug met het houweel open te breken. De werken voor het bouwen van de nieuwe sluis worden ijverig voortgezet.

maandag, 16 november 1885:

De waterdam opgericht voor de nieuwe sluizen der Brabantstraat is sedert zaterdag doorgebroken en de Schelde is in haar bed teruggekomen. De werken der onderneming Everaert, te verrichten onder de waterhoogte, zijn dus voltrokken.

De werken aan de nieuwe brug van het Bisdom (Wijngaardbrug) worden met spoed voortgezet.

vrijdag, 4 december 1885:

Men is bezig aan het kasseidewerk op de Wijngaardbrug en het St.-Baafspleitje (nu Bisdomplein). Deze brug heeft nu de volledige breedte van het plein. De werken aan de Nederschelde mogen dus beschouwd worden als tot aan het Sint-Baafspleitje voltrokken te zijn. In 1886 zullen die worden verder gezet.

maandag, 21 november 1887:

De kaaiwerken van de Reep zijn voltrokken. Dinsdag toekomende reeds zullen de wateren doorgelaten worden.

zaterdag, 26 november 1887:

Zoals wij het reeds aangekondigd hebben, zijn de dijken doorgestoken die het water der Schelde ophielden, en alzo is de Reep alsook het deel der Schelde langsheen de Koepoortkaai opnieuw bevaarbaar gemaakt. Zaterdag zal men voor de eerste maal gebruik maken van de nieuwe sluizen te Gentbrugge. De inwoners der omliggende straten van de Reep zullen tevreden zijn dat de werken zijn afgelopen, waardoor zij weer putwater zullen bekomen, dat zij zolang hebben moeten missen.

R. HESPEL

STADSKERNHERNIEUWING

Enkele maanden geleden verscheen er van de hand van de Heer Schepen voor Kultuur een zéér interessante brochure, getiteld: "Richtlijnen voor de Historische Binnenstad".

Volgens de schrijver "is het een losse reeks vaststellingen met praktische gevolgtrekkingen en richtlijnen. Bij het opstellen ervan werd steeds gedacht aan het werk dat volgen zal: de eigenlijke stadskernhernieuwing."

Daar het ons niet mogelijk is deze brochure volledig af te drukken beperken wij ons tot het los aanhalen van enkele uittreksels:

- De oude binnenstad moet als één monument beschouwd worden. Stads-
genoten en toeristen genieten ervan. Het gaat niet op sommige
straten als toeristisch te bestempelen, terwijl in niet-toeris-
tische buurten het schone geen belang zou hebben. Bij het behan-
delen van dit grote monument - de binnenstad - moet uitgegaan
worden van het standpunt dat de unieke waarden die deze stad
vertegenwoordigt, op de eerste plaats het onschatbaar bezit zijn

van haar bewoners, die dit bezit graag en met fierheid tonen aan hun bezoekers.

- De smalle straat met goede lichtverhoudingen kan een betere leefbaarheid verzekeren dan de brede straat die ondertussen tot een drukke verkeersas is gepromoveerd.
- Trottoirs moeten steeds breed gehouden worden, vooral in de winkelstraten, maar ook elders. In een stad, die op de schaal van de mens als voetganger is gebouwd, moet deze voetganger de voorrang hebben op het gemotoriseerd verkeer.
- In de binnenstad dienen de appartementsgebouwen geweerd te worden.
- Bij nieuwbouw wordt in de regel niet meer dan dezelfde hoogte vergund als voorheen bestond. De waardebepaling van de grond staat dikwijls in functie van de toegelaten of verwachte hoogte.
- Water is een uniek natuurelement. Op geen enkele plaats mag het water als element in het stadsbeeld verloren gaan. Herhaaldelijk heeft men blijk gegeven het waterelement in het stadsbeeld niet voldoende te begrijpen of te waarderen.

Ach, ja, wij vergaten het er bij te zeggen: deze brochure is afkomstig van de Schepen voor Cultuur van de Stad Brugge, de Heer Ferdinand Traen.

Maar iedereen zal wel direct gemerkt hebben dat al deze principes zó toepasselijk zijn op Gent.

Het is al lang dat wij de Bruggelingen benijden...

H. C.

* * * * *

PIETER JONGLAS.

In nummer 7 van "Ghendtsche Tydinghen" werd op blz. 107, 129 en 131 de naam Jonglas vermeld. Wie was Pieter Jonglas?

Pieter Jonglas werd geboren op 19 juni 1788 te Amsterdam. In 1803 is hij reeds werkzaam als hulponderwijzer in een armenschool van zijn geboortestad. Hij behaalt het diploma van onderwijzer tweede klas in 1808. In een curriculum vitae deelt hij mede, dat hij in 1811 "verplicht werd volgens de wet de Keizer der Fransen te dienen". In een dienststaat noemt hij deze periode "service dans l'empire français et une campagne en Russie: 3 ans". In 1820 wordt Jonglas benoemd tot hoofdonderwijzer aan de opgerichte rijksschool te Gent. Intussen had Jonglas zich reeds verdienstelijk gemaakt met het schrijven van een leesmethode en van rekenboekjes. In het artikel over J.J. Steyaert hebben we reeds gezien, dat Jonglas te Gent, maar ook in de provincie Cost-Vlaanderen schoolonderwijzersgezelschappen opricht. In 1824 wordt Jonglas belast met het geven